

60 jaar v.v. Woudenberg

Het vlaggenschip van de vereniging.

60 Jaar v.v. Woudenberg

Op 17 augustus 2021 is het 60 jaar geleden dat de v.v. Woudenberg werd opgericht. Vanaf de start van het 60^e levensjaar zal er elke maand op de 17^e worden teruggekeken naar bijzondere mensen en gebeurtenissen die onze club hebben gemaakt tot wat het nu is.

In een overzicht over 60 jaar v.v. Woudenberg ontkomen we er niet aan ook terug te kijken op de prestaties van ons vlaggenschip. In deze, alweer 8^e, aflevering kijken we daarom terug naar de prestaties van het eerste in het seizoen 1990-1991.

Het seizoen dat er een kampioenschap kon worden gevierd, dat de trainer na 5 jaar trouwe dienst afscheid nam en het seizoen dat de selectie, net als nu het geval is, uit uitsluitend in Woudenberg opgeleide spelers bestond.

De tegenstanders

Woudenberg het seizoen uitkomend in de 3^e klasse trof een mooie mix van tegenstanders. Naast bekende elftallen uit de nabije omgeving waren er ook tegenstanders uit het Amsterdamse. De misschien wel meest aansprekende naam was het amateurteam van Ajax.

De elf tegenstanders die Woudenberg dit seizoen zou treffen waren: Ajax (am), Advendo, Altius, Desto, Geinoord, Hoevelaken, Scherpenzeel, S.D.C. Putten, Terschuurse Boys, Amstelveen en I.J.F.C.

Naast een aantal verre uitwedstrijden stonden er dus ook een aantal mooie streeksderby's op het programma. De meest aansprekende waren natuurlijk de wedstrijden tegen naaste buur Scherpenzeel.

De selectie

Nadat er in het seizoen 1989-1990 een grote leegloop bij Woudenberg had plaatsgevonden kwamen er aan het begin van het seizoen drie sterkhouders terug op sportpark "de Grift" om de selectie te versterken. Gabri Sturkenboom kwam terug van Valleivogels en Arjan Vermeij en Herman de Groot verlieten AFC Quick om naar Woudenberg terug te keren. Trainer Hans van de Weerd vertelde aan het begin van het seizoen zeer content te zijn met de terugkeer van deze drie spelers en zijn doelstelling was om mee te doen om promotie naar de 2^e klasse,

De selectie van Woudenberg bestond dit seizoen uit de keepers Breus Blaauwendraad en Alex Hiensch en de spelers Jan Willem Aarsen, Nico Bakkernes, Marcel Bouw, Herman de Groot, Rob Gijsbertsen, Jan van de Haar, Jan Hendrikse, Jan Kees Jetten, Leo en Ronald Kranendonk, Harry Rijlaarsdam, Garbri Sturkenboom, Arjan Vermey en Dennis de Vries.

Daarnaast kon de technische staf gebruik maken van een groot aantal talenten welke wekelijks in het tweede hun kunsten vertoonden.

60 jaar v.v. Woudenberg

Selectie v.v Woudenberg seizoen 1990 - 1991

Een goede team wordt natuurlijk niet alleen gevormd door elf spelers en een aantal reserves. Minstens zo belangrijk is het begeleidingsteam om het elftal heen. Met Hans de Weerd stond een ervaren en zeer fanatieke trainer op het veld die alles uit de spelers wist te halen. Piet Hazeleger als leider, Teus Peut als assistent scheidrechter en Rob Kok als verzorger completeerden de technische staf.

De Aftrap

Het seizoen begon gelijk met een mooi affiche. In Woudenberg stonden de amateurs van AFC Ajax aan de aftrap. Het team dat de voorgaande 6 jaren 5 keer kampioen was geworden was van plan deze successerie voort te zetten.

De Geel-Zwarten uit Woudenberg stonden een 1^e succes van de Amsterdammers in de 3^e klasse in de weg. Op sportpark "de Grift" legden de Woudenbergers een prima partij op de mat. Oud international Pim van Dord probeerde keeper Breus Blaauwendraad in de eerste helft nog met een afstandsschot te verschalken maar de keeper toonde zich een betrouwbare sluitpost. Op slag van rust stonden de gebroeders Kranendonk aan de basis van het eerste doelpunt van deze competitie. Na een schot van Ronald kon Leo de door de keeper losgelaten bal niet het juiste zetje te geven. De terugspringende bal was echter wel aan Arjan Vermeij besteed en hij zorgde voor een 1-0 ruststand.

In de rust zullen er waarschijnlijk harde woorden gevallen zijn in de kleedkamer van het team uit 020. Binnen 5 minuten stond namelijk de 1-1 op het score bord. Echt onder indruk van deze snelle tegentreffer was Woudenberg niet. 5 minuten na treffer van Ajax was het wederom Ronald Kranendonk die de keeper op de proef stelde. Dit keer met meer resultaat. Met deze treffer kwam de uiteindelijk eindstand op het bord. Woudenberg won met 2-1 en begon zodoende uitstekend aan het seizoen.

60 jaar v.v. Woudenberg

De eerste periode

Van de eerste 8 wedstrijden in de eerste periode verloor Woudenberg er slechts 1. Omdat Advendo uit Ederveen ook slechts 2 verliespunten leed was een beslissingswedstrijd voor de winst in de 1^e periode noodzakelijk.

Op sportpark Oranje in Ede moesten beide elftallen op een dinsdag avond uitvechten wie een ticket voor de nacompetitie zou veroveren.

Het eerste uur was volledig voor Advendo. De Woudenbergers wisten elkaar moeilijk te vinden doordat Advendo strak op de man speelde en voorverdedigde. Hierdoor werd veel balverlies geleden en kon Advendo haar geliefde counterspelletje spelen. Tot echte kansen voor de Ederveners leidde het niet.

Na een uur spelen ging het roer om. Na een klusbal belandde de bal voor de voeten van Arjan Vermeij. Met een versnelling liet hij zijn tegenstanders zijn hielen zien en met een droge knal liet hij de keeper verbaasd achter.

Advendo zette een extra aanvaller in om de achterstand goed te maken. Echter een verkeerde uittrap van de keeper uit Ederveen was het cadeautje welke Arjan Vermeij graag uitpakte. Met een 2-0 tussenstand was het verzet van Advendo gebroken. De 3-0 van Jan Willem Aarsen was daarom leuk voor de statistieken. Met een mooie overwinning werd de 1e periode veroverd en kon met vertrouwen de rest van het seizoen worden vervolgd.

De derby.

In de competitie stond één echte derby op het programma. De twee wedstrijden tegen Scherpenzeel waren ook dit seizoen om van te smullen. In de eerste wedstrijd in Woudenberg was het verschil tussen beide ploegen duidelijk. De krantenkoppen lieten duidelijk weten wie er als winnaar uit de strijd was gekomen. De teksten "Woudenberg wast Scherpenzeel de oren", "Scherpenzeel moet in Woudenberg z'n meerdere erkennen" en "Woudenberg wijst Scherpenzeel op tekortkomingen" geven duidelijk weer dat Woudenberg te sterk was voor de Blauw-Witten.

Gabri Sturkenboom, Arjan Vermeij, Marcel Bouw en "oud' Scherpenzeeler Dennis de Vries zorgden voor de 0-4 eindstand op het scorebord.

De thuiswedstrijd, welke 4 wedstrijden voor het einde van de competitie werd gespeeld, was het verschil minimaal. De Zelers waren gekomen voor een punt om in de strijd tegen degradatie enige lucht te krijgen.

Woudenberg dat 4 wedstrijden voor het einde 2 punten voorsprong koesterde op nummer 2 Advendo was er alles aan gelegen om deze voorsprong te houden.

In een qua voetbal tegenvallende derby was het Scherpenzeel dat 5 minuten voor tijd, uit een onterecht gegeven vrije trap, de 0-1 aantekende. Een deceptie voor Woudenberg niet alleen omdat Advendo langszij kwam maar ook omdat de opening van het nieuwe hoofdveld meer verdiende.

60 jaar v.v. Woudenberg

De eindsprint

Met nog drie wedstrijden te gaan was het aan kop ongekend spannend. Woudenberg en Advendo verzamelende beide 29 punten uit 19 wedstrijden. Waarbij aangetekend dient te worden dat je bij winst slechts 2 punten kreeg.

De laatste wedstrijden zouden er dus om spannen.

De geel-zwarte formatie onder aanvoering van keeper en aanvoerder Breus Blaauwendraad had de eerste twee finales tegen SDCP en Amstelveen aan geluk geen gebrek. Werd in Putten tegen SDCP met slechts 1-0 gewonnen. Thuis tegen Amstelveen was het wellicht nog spannender. In de laatste minuut was het verdediger Nico Bakkernes die de keeper van Amstelveen liet vissen. Omdat Advendo ook beide wedstrijden in winst om wist te zetten kwam het op de laatste wedstrijd aan.

De kampioensformatie:

Bovenste rij: Hans van de Weerd, Leo Kranendonk, Steven Kik, Herman de Groot, Rob Kok, Jan Kees Jetten, Hans Radstaake, Jan Willem Aarsen, Nico Bakkernes, Piet Hazeleger en Ronald Kranendonk.

Onderste rij: Marcel Bouw, Alex Hiensch, Jan van de Haar, Dennis de Vries, Breus Blaauwendraad, Harry Rijlaarsdam en Arjan Vermeij.

In Amstelveen moest Advendo haar laatste wedstrijd spelen. Woudenberg mocht naar IJsselstein om daar IJFC van zich af te zien houden.

Amstelveen had een week eerder al beloofd de Ederverners minimaal een puntje af te snoepen. Een belofte die zij daadwerkelijk na kwamen.

Aan de Woudenbergs dus de simpele taak te winnen. In de 33^e minuut was het Ronald Kranendonk die een voorbode gaf voor een Woudenbergs volksfeest door de 1-0 aan te tekenen. Na nog eens 33 minuten was het Arjan Vermeij die zijn naam als killer waarmaakte en aan alle spanning een eind maakte door de 2-0 te scoren.

Met deze solide overwinning werd Woudenberg kampioen en kon het feest losbarsten.

60 jaar v.v. Woudenberg

De cijfers

Woudenberg werd kampioen met 35 punten uit 22 wedstrijden, maakte 42 doelpunten en kreeg er 15 tegen.

Topscorer was Gabri Sturkenboom met 12 doelpunten gevolgd door Arjen Vermeij met 9, Dennis de Vries en Marcel Bouw met 5, Ronald Kranendonk met 4, zijn broer Leo met 3 en Nico Bakkernes met 2 en Jan Willem Aarsen met 1 doelpunt. Het laatste doelpunt werd gescoord door een speler van Advedo.

Arjen Vermeij, Ronald Kranendonk, Gabri Sturkenboom en Jan Willem Aarsen worden op de schouders genomen.

Speler van het Jaar

De kranten artikelen uit dit seizoen zijn duidelijk. Als er een speler is die er dit seizoen bovenuit stak was het keeper Breus Blaauwendraad. Het hele jaar was Breus de stabiele factor in het team. Na de kampioenswedstrijd keek trainer Hans de Weerd terug op zijn beslissing vijf jaar eerder om Breus als 18e jarige in het doel van Woudenberg te zetten. In de vijf jaar dat Hans trainer was in Woudenberg is Breus volgens de vertrekkende trainer uitgegroeid tot een eerste klasse waardige keeper. Een stap die hij aan het eind van zijn carrière pas maakte.

60 jaar v.v. Woudenberg

Afscheid nemen met een titel

In december van het seizoen werd al bekend dat trainer Hans van de Weerd met zijn laatste seizoen in Woudenberg bezig zou zijn. Ondanks dat een aantal spelers aangaven toe te zijn aan een nieuwe trainer bleef Hans er alles aan doen om het team optimaal te laten presteren. Het nooit opgeven en het tot een gaatje willen gaan kenmerkte Hans wellicht het beste. Ondanks dat het in de laatste wedstrijden het soms niet altijd van een leien dakje ging bleven de mannen uit Woudenberg knokken voor het beste resultaat. Een instelling ingegeven door de bevoegenheid die de trainer zo kenmerkte.

Dat Hans in de vijf jaar vergroeit was met Woudenberg bleek wel tijdens de feestelijkheden na afloop van de wedstrijd op het veld. Hans zong de Woudenbergse hymne "Geel Zwart zijn mijn kleuren, geel zwart is mijn club" luidkeels mee.

Hans verliet Woudenberg met bloemen om bij BVC aan de slag te gaan. De spelers bleven bij Woudenberg om zich een klasse hoger te laten gelden. Uiteraard met enkel in Woudenberg wonende en opgeleide spelers zoals jaren nadien nog steeds een succesvol recept blijkt te zijn.

De ultieme beloning na het kampioenschap, een reclame bord van de spelersvrouwen.